

Efectele benefăcătoare ale ciocolatei cu rom Kandia

De George Schimmerling

Prin anii '70 fabrica de ciocolata Kandia era ceea ce azi s-ar numi un *brand* renumit in Timisoara, asa ca era foarte des vizitată, atit de grupuri de elevi cit si de persoane oficiale .

Dar in timp ce elevii vizitau in regimul "mănîncă cît poți", oficialii vizitau in regimul "cară cît poți". Unitatea de măsură la cărat se calcula în funcție de importanța vizitatorului și de mărimea portbagajului. Pentru sefii mai mici un portbagaj de Dacia 1100, pentru sefii mai mari un portbagaj de Dacia 1300, iar pentru oficialitatile cele inalte un portbagaj de Volgă. Vizitele acestea se înteteau in jurul Crăciunului (desi tovarășii erau materialişti-dialectici), pentru că saloanele de la Kandia erau renumite si niciun brad nu era complet fără ele.

Într-o astfel de zi de iarnă se anunță o vizită cu un portbagaj de Volgă. Colac peste portbagaj veneau și soția prim-secretarului de la județ si inca doua tovarășe, tot soții de cadre bine plasate la minister si iubitoare de ciocolată.

Vizita era anuntata pentru ora 10. Ger de decembrie. Sunt asteptate la poartă. Se face 10 si un sfert, dar tovarășele intirzie sa apara. Se face 10:30, nici urmă de tovarășe. Frigul intră in oase. Pe la 11, inginerul-sef zice că el se întoarce sus în birou, dar il roaga pe portar sa-l anunte telefonic cind vor veni tovarășele. Ca un făcut, la nici 5 minute, Volga neagră se opreste in fata fabricii pe trotuarul inghetat si din ea coboara cele trei tovarășe in frunte cu tovarasa prim. Conform planului, la vederea lor portarul trebuia sa anunțe telefonic pe inginerul-șef. Dar portarul, proaspat venit la oraș, nu era obisnuit cu drăcovenia aia de pîlnie legată cu fir, căci la țară, mesajele se transmiteau pe cale orală. Asa că, fără să stea pe gînduri, face o piruetă de 180 de grade, le ignoră pe tovarășele care intrau pe poartă si strigă cit il tine gura, ca sa se auda pină la etajul doi si mai departe... DOM INJINEEEEEER... OR VENIT MUIEEEEERIIIEEEE !!!

Daca in momentul acela ar fi cazut o bomba peste fabrică, cred că șocul n-ar fi fost mai mare.

Tovarașă prim, redusă brusc la statutul de muiere, simte că i se urcă sîngele la cap. Si nu la portar zbiară, ci la inginerul-șef. Cum va permiteți??!! Am sa cer sa fiti sanctionat! Toti veti fi sanctionati!!!

Au tremurat toți pe toata perioada vizitei si nu de frig. Norocul lor a fost că printre produsele oferite pentru degustare a fost un produs nou de ciocolată cu rom, iar tovarășa prim se înțelegea foarte bine cu tăria si după prima înghițitură a mai cerut încă una, la a treia avea deja un aer ușor muieratic, iar după a opta s-a înmuierit complet, după care a plecat așa, îmbujorată, cîntată si clătinată spre Volga neagră care o aștepta.

O perioadă au stat toți cu sufletele la gură, dar ori ciocolata cu rom ori atmosfera sărbătorilor le-a înmuiat pe muieri, așa că nimeni nu a fost sancționat. Singura victimă colaterală a fost portarul care a fost mutat in alt post, unde nu avea tangență cu musafiri și, mai ales, cu musafire de nivel înalt.

P.S. Întâmplare auzită de la tatăl meu, care a fost ani de zile directorul faimoasei fabrici Kandia.